ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Μαΐου 2000 *

Στην υπόθεση C-296/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την C. Tufvesson, νομικό σύμβουλο, και τον B. Mongin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον S. Seam, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο L. 310-8 του κώδικα ασφαλίσεων, κατά το οποίο όταν διαθέτουν για

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

πρώτη φορά στη Γαλλία ένα πρότυπο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, οι επιχειρήσεις ασφαλίσεων ή κεφαλαιοποιήσεως ενημερώνουν σχετικά τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κατά τα προβλεπόμενα με απόφασή του, και το άρθρο Α. 310-1 του ίδιου κώδικα που ορίζει ότι η ενημέρωση στην οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο του άρθρου L. 310-8 λαμβάνει τη μορφή δελτίου συντεταγμένου στη γαλλική γλώσσα και περιλαμβάνοντος τις πληροφορίες οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα του εν λόγω άρθρου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ και των διατάξεων των άρθρων 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1), καθώς και των άρθρων 5, 29 και 39 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), πρόεδρο του έκτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, L. Sevón, C. Gulmann, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber,
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο L. 310-8 του κώδικα ασφαλίσεων, κατά το οποίο όταν διαθέτουν για πρώτη φορά στη Γαλλία ένα πρότυπο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, οι επιχειρήσεις ασφαλίσεων ή κεφαλαιοποιήσεως ενημερώνουν σχετικά τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κατά τα προβλεπόμενα με απόφασή του, και το άρθρο Α. 310-1 του ίδιου κώδικα που ορίζει ότι η ενημέρωση στην οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο του άρθρου L. 310-8 λαμβάνει τη μορφή δελτίου συντεταγμένου στη γαλλική γλώσσα και περιλαμβάνοντος τις πληροφορίες οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα του εν λόγω άρθρου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ και των διατάξεων των άρθρων 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1), καθώς και των άρθρων 5, 29 και 39 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360, σ. 1).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

2 Το άρθρο 6 της οδηγίας 92/49, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο II «Ανάληψη ασφαλιστικής δραστηριότητας», ορίζει τα εξής:

«Το άρθρο 8 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"*Άρθρο 8*

(...)

3. Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο στη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη έγκριση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να καθιερώνουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο ενός γενικότερου συστήματος ελέγχου των τιμών.

(...)"».

3 Το άρθρο 29 της οδηγίας 92/49, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο ΙΙΙ «Εναρμόνιση των όρων άσκησης της ασφαλιστικής δραστηριότητας», προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους. Προκειμένου να ελέγχουν την τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα ασφαλιστήρια συμβόλαια, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν μόνο τη μη συστηματική κοινοποίηση αυτών των όρων και λοιπών εγγράφων, χωρίς η απαίτηση αυτή να μπορεί να συνιστά για την επιχείρηση προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρήσουν ή να καθιερώσουν την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.»

4 Το άρθρο 35 της οδηγίας 92/49, το οποίο εντάσσεται στο τίτλο IV «Διατάξεις για την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών», προβλέπει τα εξής:

«Το άρθρο 16 της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"*Άρθρο 16*

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 14, στο κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες υπό καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

α) μια βεβαίωση στην οποία αναφέρεται ότι η επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ·

β) τους κλάδους στους οποίους η επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες·

γ) τη φύση των κινδύνων που η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών.

Ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά με την προαναφερόμενη κοινοποίηση.

Κάθε κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου μια επιχείρηση προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες κάλυψης των κινδύνων του κλάδου 10 του σημείου Α του παραρτήματος

της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, πλην της ευθύνης του μεταφορέα, δύναται να απαιτήσει από την επιχείρηση:

— να κοινοποιήσει το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου που αναφέρεται στο άρθρο 12α, παράγραφος 4, της οδηγίας 88/357/ΕΟΚ,

— να προσκομίσει δήλωση ότι η επιχείρηση έχει γίνει μέλος του εθνικού γραφείου και του εθνικού ταμείου εγγυήσεων του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν κοινοποιήσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, γνωστοποιούν στην επιχείρηση, εντός της ιδίας προθεσμίας, τους λόγους αυτής της άρνησης, κατά της οποίας πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Η επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές από τη βεβαιωμένη ημερομηνία κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο."»

5 Εντασσόμενο στον ίδιο τίτλο της οδηγίας 92/49, το άρθρο 39, παράγραφοι 2 και 3, ορίζει τα εξής:

«2. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν την προηγούμενη έγκριση ή τη συστηματική ανακοίνωση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και άλλων εντύπων που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους. Προκειμένου να

ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων που αφορούν τις ασφαλιστικές συμβάσεις, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί από κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός του, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, μόνο τη μη συστηματική κοινοποίηση των όρων αυτών ή των άλλων εγγράφων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής της απαίτησης να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

3. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν μπορεί να διατηρήσει ή να καθιερώσει την προηγούμενη κοινοποίηση ή την έγκριση των προτεινόμενων αυξήσεων τιμολογίων παρά μόνο στο πλαίσιο γενικού συστήματος ελέγχου των τιμών.»

6 Το άρθρο 5 της οδηγίας 92/96, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο ΙΙ «Πρόσβαση στην ασφαλιστική δραστηριότητα», ορίζει τα εξής:

«Το άρθρο 8 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Άρθρο 8

(...)

3. Τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη συναίνεση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση ιδίως για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, και των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Παρά το πρώτο εδάφιο, και αποκλειστικά και μόνο για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, χωρίς όμως η τήρηση της απαίτησης αυτής να μπορεί να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Η παρούσα οδηγία δεν παρεμποδίζει τη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

(...)"».

7 Το άρθρο 29 της οδηγίας 92/96, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο ΙΙΙ «Εναρμόνιση των όρων άσκησης της ασφαλιστικής δραστηριότητας», προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που απαιτούν προηγούμενη συναίνεση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους.

Παρά το πρώτο εδάφιο, και αποκλειστικά και μόνο για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που

χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, χωρίς όμως η τήρηση της απαίτησης αυτής να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση των δραστηριοτήτων της.

(...)».

8 Το άρθρο 35 της οδηγίας 92/96, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο IV «Διατάξεις για την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών», προβλέπει τα εξής:

«Το άρθρο 14 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"*Άρθρο 14*

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ανακοινώνουν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 11, στο κράτος μέλος ή στα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

α) μια βεβαίωση στην οποία αναφέρεται ότι η επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·

β) τους κλάδους στους οποίους η ενδιαφερόμενη επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες·

γ) τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών.

Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν ανακοινώσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, πρέπει να γνωστοποιήσουν, εντός της ιδίας προθεσμίας, τους λόγους αυτής της άρνησης, στην επιχείρηση. Κατά της αρνήσεως αυτής, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Η επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές της από την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την ανακοίνωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο.”»

9 Το άρθρο 39, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/96, το οποίο εντάσσεται στον ίδιο τίτλο, ορίζει τα εξής:

«Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν προηγούμενη συναίνεση για τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, τα τιμολόγια, τα τεχνικής φύσεως στοιχεία που χρησιμεύουν ως βάση υπολογισμού των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, και τα υποδείγματα και άλλα έντυπα που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους, ή τη συστηματική κοινοποίησή τους. Προκειμένου να ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων περί ασφαλιστικών συμβάσεων, το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών μπορεί μόνο να απαιτεί από κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός του, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, τη μη συστηματική κοινοποίηση των όρων και λοιπών εντύπων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής της απαίτησης να μπορεί

να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.»

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση

Σύμφωνα με το άρθρο L. 310-8 του γαλλικού κώδικα ασφαλίσεων:

«Όταν διαθέτουν για πρώτη φορά στη Γαλλία ένα πρότυπο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, οι επιχειρήσεις ασφαλίσεων ή κεφαλαιοποιήσεως ενημερώνουν σχετικά τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κατά τα προβλεπόμενα με απόφασή του.

Ο υπουργός μπορεί να απαιτήσει την κοινοποίηση των εγγράφων συμβατικού ή διαφημιστικού χαρακτήρα που έχουν ως αντικείμενο μια δραστηριότητα ασφαλίσεως ή κεφαλαιοποιήσεως.

Αν διαπιστωθεί ότι ένα έγγραφο είναι αντίθετο προς τις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις, ο υπουργός μπορεί να απαιτήσει την τροποποίησή του ή να αποφασίσει ότι πρέπει να αποσυρθεί, μετά από γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής ασφαλίσεων. Σε επείγουσες περιπτώσεις, δεν απαιτείται γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής ασφαλίσεων.»

11 Το άρθρο Α. 310-1 του εν λόγω κώδικα ορίζει τα εξής:

«Η ενημέρωση στην οποία αναφέρεται η πρώτη παράγραφος του άρθρου L. 310-8 λαμβάνει τη μορφή ενός δελτίου το οποίο είναι συντεταγμένο στη γαλλική γλώσσα και περιλαμβάνει τις πληροφορίες οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα του παρόντος άρθρου.»

12 Σύμφωνα με το παράρτημα του άρθρου Α. 310-1 του εν λόγω κώδικα, τα δελτία που πρέπει να κοινοποιήσουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις έχουν την ακόλουθη μορφή:

«Ι. — *Δελτίο διαθέσεως νέου προτύπου ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής*

1. Επωνυμία και διεύθυνση της συμβαλλόμενης ασφαλιστικής επιχειρήσεως.

2. Εμπορικός χαρακτηρισμός της συμβάσεως.

3. Χαρακτηριστικά της συμβάσεως:

α) συμβατικός καθορισμός των προσφερομένων εγγυήσεων,

β) διάρκεια της συμβάσεως,

γ) τρόπος καταβολής των ασφαλίστρων,

δ) προθεσμία και τρόπος καταγγελίας της συμβάσεως,

ε) διατυπώσεις που πρέπει να πληρούνται σε περίπτωση επελεύσεως του ασφαλιστικού κινδύνου,

στ) συμπληρωματικές διευκρινίσεις σχετικά με ορισμένες κατηγορίες συμβάσεων:

— συμβάσεις ασφάλειας ζωής ή κεφαλαιοποιήσεως: έξοδα και αποζημιώσεις εξαγοράς εισπραττόμενα από την ασφαλιστική επιχείρηση·

— λοιπές συμβάσεις περιλαμβάνουσες εξαγοραζόμενες αξίες: έξοδα εισπραττόμενα σε περίπτωση εξαγοράς·

— κυμαινόμενο κεφάλαιο: απαρίθμηση των αξιών αναφοράς και φύση των ενεργητικών τα οποία περιλαμβάνονται στη σύνθεσή τους·

— σύμβαση ασφαλίσεως ομάδας προσώπων: διατυπώσεις καταγγελίας και μεταβιβάσεως·

ζ) πληροφορίες περί των ασφαλίστρων σχετικά με τις κύριες και πρόσθετες εγγυήσεις.

4. Ελάχιστη εγγυημένη απόδοση και συμμετοχή:

α) εγγυημένο επιτόκιο και διάρκεια της εγγυήσεως αυτής,

β) ύπαρξη ελάχιστων εγγυημένων εξαγοραζόμενων αξιών, εγγυήσεως πίστεως, αξιών μειώσεως,

γ) τρόποι υπολογισμού της συμμετοχής στα κέρδη.

5. Ημερομηνία διαθέσεως.

II. — *Δελτίο διαθέσεως νέου προτύπου ασφαλιστηρίου συμβολαίου μη αναφερόμενου στην ασφάλεια ζωής*

1. Επωνυμία και διεύθυνση της συμβαλλόμενης ασφαλιστικής επιχειρήσεως.

2. Εμπορικός χαρακτηρισμός της συμβάσεως.

3. Συμβατικός καθορισμός των προσφερόμενων εγγυήσεων με διευκρίνιση του αριθμού των κατηγοριών δραστηριοτήτων (άρθρο R. 321-1 του κώδικα ασφαλίσεων).

4. Πρόκειται για σύμβαση ασφαλίσεως ομάδας προσώπων (1);

Ναι
Όχι

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υποδείξατε τον τρόπο καταγγελίας και μεταβιβάσεως.

5. Η σύμβαση προορίζεται να καλύψει αποκλειστικά μεγάλους ασφαλιζόμενους κινδύνους κατά την έννοια του άρθρου L. 111-6 του κώδικα ασφαλίσεων (1);

Ναι
Όχι

6. Η σύμβαση καλύπτει αποκλειστικά κινδύνους εντοπιζόμενους στη Γαλλία (1);

Ναι
Όχι

7. Η σύμβαση προβλέπει την αποκλειστική χρήση της γαλλικής γλώσσας (1);

Ναι
Όχι

8. Πελατεία στην οποία απευθύνεται η σύμβαση (1):

Ιδιώτες
Λοιποί

9. Ημερομηνία διαθέσεως.

(1) Σημειώστε στο αντίστοιχο τετραγωνίδιο.»

Ή προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

13 Θεωρώντας ότι τα άρθρα L. 310-8 και A. 310-1 του γαλλικού κώδικα ασφαλίσεων δεν είναι συμβατά με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από τα άρθρα 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49 και τα άρθρα 5, 29 και 39 της οδηγίας 92/96, καθόσον οι εν λόγω εθνικές διατάξεις επιβάλλουν τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις έχουν την πρόθεση να διαθέσουν για πρώτη φορά στη γαλλική επικράτεια, η Επιτροπή, με έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 1997, όχλησε τη Γαλλική Κυβέρνηση να της γνωστοποιήσει εντός προθεσμίας δύο μηνών τις παρατηρήσεις της σχετικά με την παράβαση αυτή των διατάξεων των εν λόγω οδηγιών.

14 Με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 1997, οι γαλλικές αρχές προέβαλαν ότι οι οδηγίες 92/49 και 92/96 παρέχουν στα κράτη μέλη το δικαίωμα να διενεργούν εκ των υστέρων δειγματοληπτικούς ελέγχους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, με σκοπό την επαλήθευση της τηρήσεως των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις συμβάσεις ασφαλίσεως ή τις αναλογιστικές αρχές. Το άρθρο L. 310-8 του γαλλικού κώδικα ασφα-

λίσεως σκοπό έχει να καταστήσει δυνατό και αποτελεσματικό τον έλεγχο αυτό, που είναι συνετό να διενεργείται και είναι αναγκαίος για την προστασία των ασφαλισμένων. Η προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή υποχρέωση δεν είναι αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο καθόσον, αφενός, τα ζητούμενα πληροφοριακά στοιχεία διαφέρουν από τις πληροφορίες και τα έγγραφα των οποίων η προηγούμενη ή η συστηματική κοινοποίηση απαγορεύεται από τις οδηγίες 92/49 και 92/96 και, αφετέρου, η κοινοποίηση των προβλεπόμενων από τον εν λόγω κώδικα δελτίων διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων στους ασφαλιζόμενους δεν οδηγεί σε προηγούμενη έγκριση των συμβάσεων ασφαλίσεως, δεδομένου ότι η κοινοποίηση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά τη διάθεση των δελτίων στους ασφαλιζόμενους. Με το ανωτέρω έγγραφο, οι γαλλικές αρχές δέχθηκαν πάντως ότι είναι αναγκαίο να επανεξεταστεί η διατύπωση των επίμαχων άρθρων του κώδικα ασφαλίσεων, ώστε να αρθούν οι ενδεχόμενες αμφιβολίες.

15 Επειδή οι διευκρινίσεις αυτές δεν μετέβαλαν την εκτίμησή της όσον αφορά την ύπαρξη παραβάσεως των οδηγιών 92/49 και 92/96, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 30 Δεκεμβρίου 1997, αιτιολογημένη γνώμη στη Γαλλική Δημοκρατία με την οποία επαναλάμβανε το σύνολο των αιτιάσεων που είχαν διατυπωθεί με την έγγραφη όχληση και την καλούσε να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

16 Ελλείψει απαντήσεως των γαλλικών αρχών στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι οι αρχές αυτές δεν είχαν τροποποιήσει τα άρθρα L. 310-8 και A. 310-1 του κώδικα ασφαλίσεων ή, τουλάχιστον, παρέλειψαν να της κοινοποιήσουν τέτοια τροποποίηση, αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της ουσίας

17 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Γαλλική Κυβέρνηση ανέφερε ότι για να εξαλειφθεί κάθε αμφιβολία περί του αν η κοινοποίηση του δελτίου διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων συνιστούσε προηγούμενη προϋπόθεση για τη σύναψη νέων συμβάσεων ασφαλίσεως, η διατύπωση του άρθρου L. 310-8 του κώδικα

ασφαλίσεων τροποποιήθηκε με το άρθρο 91, παράγραφος 1, του νόμου αριθ. 99-532, της 25ης Ιουνίου 1999, περί αποταμιεύσεως και οικονομικής ασφάλειας (*JORF* της 29ης Ιουνίου 1999, σ. 9487). Στη νέα του διατύπωση, το άρθρο L. 310-8 ορίζει τα εξής:

«Εντός τριών μηνών από της διαθέσεως νέου προτύπου ασφαλιστηρίου συμβολαίου, οι επιχειρήσεις ασφαλίσεων ή κεφαλαιοποιήσεως ενημερώνουν σχετικά τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, κατά τα προβλεπόμενα με απόφασή του.»

18 Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι οι οδηγίες 92/49 και 92/96 απαγορεύουν στα κράτη μέλη να επιβάλλουν τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις προτίθενται να διαθέσουν για πρώτη φορά στην επικράτειά τους και δεν επιτρέπουν παρά τους ελέγχους των όρων αυτών οι οποίοι διενεργούνται εκ των υστέρων και δειγματοληπτικά.

19 Προβάλλει πάντως ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν περιλαμβάνει ορισμό της έννοιας «γενικοί όροι των ασφαλιστηρίων συμβολαίων». Διευκρινίζει ότι, κατά τη θεωρία, πρόκειται για ρήτρες οι οποίες είναι κοινές στην ίδια κατηγορία συμβάσεων συναπτόμενων από την ίδια ασφαλιστική επιχείρηση. Τα δελτία διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων δεν απαιτούν όμως την κοινοποίηση καμιάς πληροφορίας εντασσόμενης στους γενικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια, αλλά περιορίζονται στη μετάδοση σύντομων πληροφοριών χωρίς να είναι δυνατό να προδικάζονται οι λεπτομέρειες των γενικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

20 Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει συναφώς ότι ο προτεινόμενος από την Επιτροπή ορισμός των γενικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων θα στερούσε πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 8, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση

αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 157), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 της οδηγίας 92/49, και το άρθρο 8, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, της πρώτης οδηγίας 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1979, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητος της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 57), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 της οδηγίας 92/96. Με τις διατάξεις αυτές, οι οποίες έχουν την ίδια διατύπωση, διευκρινίζεται ότι «Η παρούσα οδηγία δεν αποτελεί εμπόδιο στη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου».

21 Κατά την άποψη της Γαλλικής Κυβερνήσεως, αν η έννοια των γενικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων εκτεινόταν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, σε κάθε στοιχείο της συμβατικής σχέσεως μεταξύ ασφαλιστή και ασφαλιζόμενου, η έκφραση «εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου» θα στερούνταν ουσίας.

22 Κατά την άποψη της Γαλλικής Κυβερνήσεως, τα δελτία διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων αποτελούν έγγραφα αναγκαία για την κανονική άσκηση τέτοιου ελέγχου, ο οποίος διενεργείται εκ των υστέρων και δειγματοληπτικά. Πράγματι, ο έλεγχος αυτός δεν θα μπορούσε να ασκηθεί χωρίς την καταγραφή και τη διακρίβωση των συμβάσεων ασφαλίσεως, τη διενέργεια των οποίων επιτρέπουν οι αιτούμενες στα δελτία διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων πληροφορίες.

23 Η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει συναφώς ότι οι πληροφορίες οι οποίες λαμβάνονται από το κράτος μέλος προελεύσεως δεν είναι επαρκείς, δεδομένου ότι τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που διατίθενται στο κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών δεν είναι τα ίδια με εκείνα τα οποία διατίθενται στο κράτος μέλος προελεύσεως.

24 Η Επιτροπή εμμένει στην επιχειρηματολογία της την οποία ανέπτυξε στην αιτιολογημένη γνώμη και προσθέτει ότι η νέα διατύπωση του άρθρου L. 310-8 του γαλ-

λικού κώδικα ασφαλίσεων, αν και προβλέπει εκ των υστέρων έλεγχο των γενικών όρων των συμβάσεων ασφαλίσεως, διατηρεί εντούτοις τον συστηματικό χαρακτήρα του ελέγχου αυτού, ο οποίος για τον λόγο αυτό είναι αντίθετος προς τις απαιτήσεις των οδηγιών 92/49 και 92/96. Εν πάση περιπτώσει, η εν λόγω τροποποίηση, δεδομένου ότι θεσπίστηκε μετά την εκπνοή της δίμηνης προθεσμίας που είχε ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έθεσε τέρμα στην παράβαση η οποία προσάπτεται στη Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής διαπιστώσεως παραβάσεως.

25 Επισημαίνεται ότι, όσον αφορά σύμβαση ασφαλίσεως στον τομέα της ασφάλειας ζωής, από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζητούνται, σε δελτίο διαθέσεως του ασφαλιστηρίου συμβολαίου στους ασφαλιζόμενους, πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά της συμβάσεως όπως, ιδίως, ο συμβατικός καθορισμός των προσφερομένων εγγυήσεων, η διάρκεια της συμβάσεως, ο τρόπος καταβολής των ασφαλίστρων, η προθεσμία και οι τρόποι καταγγελίας της συμβάσεως, οι διατυπώσεις που πρέπει να πληρούνται σε περίπτωση επελεύσεως του ασφαλιστικού κινδύνου, τα ασφάλιστρα σχετικά με τις κύριες και τις πρόσθετες εγγυήσεις, η ημερομηνία διαθέσεως του ασφαλιστηρίου συμβολαίου καθώς και η ελάχιστη εγγυημένη απόδοση, συμπεριλαμβανομένου του εγγυημένου επιτοκίου.

26 Προκειμένου για σύμβαση ασφαλίσεως σε τομείς άλλους πλην του τομέα της ασφάλειας ζωής, οι πληροφορίες οι οποίες ζητούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις στο δελτίο διαθέσεως του ασφαλιστηρίου συμβολαίου αναφέρονται στον συμβατικό καθορισμό των προσφερομένων εγγυήσεων, τις διατυπώσεις καταγγελίας και μεταβιβάσεως, τον τύπο των καλυπτομένων κινδύνων, τον εντοπισμό τους στη Γαλλία, την αποκλειστική χρήση του γαλλικού δικαίου στη σύμβαση, την πελατεία στην οποία απευθύνονται τα ασφαλιστήρια συμβόλαια καθώς και την ημερομηνία διαθέσεως.

27 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι τα άρθρο 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49 και 5, 29 και 39 της οδηγίας 92/96 απαγορεύουν σε κράτος μέλος να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που μια επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στην επικράτειά του στις σχέσεις της με τους ασφαλιζόμενους.

28 Πρέπει λοιπόν να διαπιστωθεί ότι, με τα δελτία διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων στους ασφαλιζόμενους, από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζητείται η

συστηματική κοινοποίηση στις αρχές του οικείου κράτους μέλους ενός συνόλου στοιχείων, όπως τα μνημονευόμενα στις σκέψεις 25 και 26 της παρούσας αποφάσεως, τα οποία εμπίπτουν στους γενικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

29 Η υποχρέωση συστηματικής κοινοποιήσεως τέτοιων στοιχείων συνιστά απαίτηση αντίθετη προς την ελεύθερη διάθεση των ασφαλιστικών προϊόντων εντός της Κοινότητας, που έχουν σκοπό να πραγματοποιήσουν οι οδηγίες 92/49 και 92/96.

30 Το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πραγματοποιείται η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών διαθέτει βέβαια, δυνάμει των άρθρων 6 της οδηγίας 92/49, και 5 της οδηγίας 92/96, την εξουσία ασκήσεως ελέγχου επί των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που διατίθενται στην επικράτειά του.

31 Συναφώς επισημαίνεται ότι αυτό το κράτος μέλος διαθέτει ήδη πληροφορίες σχετικά με τους τομείς ασφαλίσεως στους οποίους η επιχείρηση έχει την άδεια να ασκεί τη δραστηριότητά της και σχετικά με τη φύση των κινδύνων που προτίθεται να καλύπτει, καθώς και βεβαίωση περί του ότι η επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο όριο φερεγγυότητας, στοιχεία τα οποία του κοινοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών δυνάμει των άρθρων 16 της δεύτερης οδηγίας 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1988, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239 (ΕΕ L 172, σ. 1), και 14 της δεύτερης οδηγίας 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267 (ΕΕ L 330, σ. 50), κατά τη διατύπωσή τους που προκύπτει από το άρθρο 35 των οδηγιών 92/49 και 92/96 αντιστοίχως.

32 Τα άρθρο 6 της οδηγίας 92/49 και 5 της οδηγίας 92/96 επιτρέπουν επίσης στο κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πραγματοποιείται η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών να ζητεί, με δειγματοληπτικό έλεγχο πραγματοποιούμενο εκ των υστέρων, πληροφορίες σχετικά με τους γενικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων τα οποία διατίθενται στο κράτος αυτό. Πάντως, οι εν λόγω διατάξεις δεν επιτρέπουν να έχει συστηματικό χαρακτήρα τέτοια αίτηση παροχής πληροφοριών.

33 Επομένως, η συστηματική κοινοποίηση, μέσω δελτίων διαθέσεως των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, στοιχείων τα οποία εμπίπτουν στους γενικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αναγκαία διαδικασία για την ομαλή άσκηση, σύμφωνα με τα άρθρα 6 της οδηγίας 92/49 και 5 της οδηγίας 92/96, του ελέγχου του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου πραγματοποιείται η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή κρίνεται βάσιμη.

35 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, διατηρώντας σε ισχύ τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων L. 310-8 και A. 310-1 του κώδικα ασφαλίσεων οι οποίες προβλέπουν, εκ μέρους των επιχειρήσεων ασφαλίσεως ή κεφαλαιοποιήσεως που διαθέτουν για πρώτη φορά στη Γαλλία ένα πρότυπο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, τη συστηματική κοινοποίηση στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ενός πληροφοριακού δελτίου το οποίο περιλαμβάνει στοιχεία εμπίπτοντα στους γενικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49 καθώς και 5, 29 και 39 της οδηγίας 92/96.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε να καταδικασθεί η Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα, η δε Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία διατηρώντας σε ισχύ τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων L. 310-8 και A. 310-1 του κώδικα ασφαλίσεων οι οποίες προβλέπουν, εκ μέρους των επιχειρήσεων ασφαλίσεως ή κεφαλαιοποιήσεως οι οποίες διαθέτουν για πρώτη φορά στη Γαλλία ένα πρότυπο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, τη συστηματική κοινοποίηση στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ενός πληροφοριακού δελτίου που περιλαμβάνει στοιχεία εμπίπτοντα στους γενικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών,

κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), καθώς και των άρθρων 5, 29 και 39 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτης οδηγίας για την ασφάλεια ζωής).

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Moitinho de Almeida Sevón Gulmann

Puissochet Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαΐου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

D. A. O. Edward